

raade, og selv om jeg ikke vil mene, at en Krisetid forlanger akkurat de samme Indgreb som en Krigstilstand, finder jeg dog, at en Krisetilstand kræver Statens Indgriben. Men, udtalte det ærede Medlem videre, ved den omtalte Lov tog man ikke Hensyn til Flaadens Tilstand, kun til dens Størrelse. Ja, men man kan jo ved stadig at beholde Skibe, som man ellers vilde udrangere — og som fortjente at blive udrangeret —, skabe en kunstig Størrelse for en Flaade. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at naar man ikke kan forlange eller ønsker at forlange af Rederne, at de skal bygge Skibe, maa man udlevere Pengene. Jeg har i og for sig ikke noget mod dette, kun mener jeg, at Tidspunktet maa Staten have Lov til at bestemme. Det maa være Staten, det maa være Regeringen, der som Samfundets Repræsentant afgør, om Øjeblikket er kommet, da det ikke blot fra Redernes Synspunkt, men fra Samfundets Synspunkt er rigtigt at erklære, at der ikke bliver bygget Skibe. Den Tonnage, man trænger til i en Krisetid, er selvfølgelig en anden end den, man trænger til under en Højkonjunktur, og først naar man har naaet Højkonjunkturen, og Rederne kan erklære: Vi har ikke Brug for flere Skibe, vi kan ikke anvende flere Skibe! først da mener jeg, at Øjeblikket er kommet til at tage dette Spørgsmaal op. Selvfølgelig kunde man aldrig fra vor Side tænke sig ganske skematisk at sige: Her er nogle baandlagte Assurancesummer, dem vil vi baandlægge i al Evighed. Nej, saa ubevægelige indenfor det økonomiske Liv er vi ikke. Vi kunde selvfølgelig ikke ønske, at saadanne Summer skulde ligge hen uden at blive anvendt og blive omsat til Produktionsmidler. Vi frygter altsaa kun for, at dette Øjeblik er uheldig valgt til at frigive de baandlagte Millioner, at vi om et Par Aar — ja, jeg tør ikke sige, at Krisetiden er forbi om et Par Aar —, men naar den er ovre, og vi kommer ind i bedre økonomiske Forhold, skal staa uden de nødvendige Skibe.

Herved kommer jeg over til de Bemærkninger, jeg gerne vil henvende til den højtærede Handelsminister. Jeg maa maaske have Lov til at begynde med noget af det sidste, den højtærede Minister udtalte. Han mente, jeg havde sagt, at naar Arbejderne var interesserede i denne Lov, var det for at faa et Sømandshjem. Jeg har straks opgivet Tanken om at faa et Sømandshjem, jeg har ikke her stillet noget som helst Forslag om at genoptage den Tanke, der er begravet i Folketingsudvalget,

ikke fordi jeg ikke anerkender denne Tankes Berettigelse, men fordi det er haabløst. Men naar jeg har udtalt mig om, hvad Arbejderne er interesserede i med Hensyn til dette Lovforslag, har jeg sandelig ikke blot tænkt paa Søens Arbejdere som dem, der er interesserede i det i Kraft af Ønsket om at faa et Sømandshjem. Nej, jeg har sigtet til, at hele Arbejderklassen er interesseret i, at Arbejdets Midler, Produktionsmidlerne, er til Stede i et ordentligt Omfang. Det er i Arbejdernes Interesse, at der ikke, naar Krisetiden er overvundet, og der kommer ny Opgang i Produktionslivet, da skal kaldes ny Kapital til, gøres nye Laan eller foretages Udvidelser af Aktiekapitalen, hvad der kræver en større Forrentning, hvorved Arbejderne bliver tvunget til at skaffe større Udbytte til Veje, et større Udbytte, som kun kan tilvejebringes derigennem, at Arbejderens Kaar yderligere trykkes. Det er denne Interesse paa Arbejdernes Side, jeg har talt om.

Den højtærede Minister mente, at jeg skulde have foretaget mit Arbejde med Beregningerne vedrørende Skibstal og Tonnage for at finde en Fejl i Oplysningerne. Nej, jeg kan forsikre den højtærede Handelsminister, at jeg har ikke skadefro Tendenser, og det faldt mig ikke ind paa Forhaand, at der kunde være nogen Uoverensstemmelse. Naar jeg behandlede det Materiale, den højtærede Handelsminister har forelagt os, var det for at finde, om der virkelig er foregaaet en Erstatning af de torpederede Skibe; det var for at se, hvorledes Tilgangen af Skibe har formet sig. Og da var det, jeg ved at gennemgaa Tallene opdagede, at vi stod med et stort Tab paa Dampskibstonnagens Omraade, at vi stod med nogen Gevinst paa Motorskibenes Omraade, men rigtignok saaledes, at der er anskaffet en Mængde smaa Motorskibe, en Mængde Fiskefartøjer, som jo aldeles ingen Erstatning er for torpederede Dampskibe. Endvidere saa jeg, at der ogsaa for Sejlskibene var nogen Fremgang i Tonnage, men dog ikke tilstrækkelig til at opveje den tabte Dampskibstonnage; man kan vel heller ikke i al Almindelighed mene, at Sejlskibstonnage er fyldestgørende til Erstatning for Dampskibstonnage.

Derved kommer jeg ogsaa ind paa de Bemærkninger, som den højtærede Handelsminister gjorde angaaende Lovens Tilblivelse. Den højtærede Minister sagde, at Loven tilsigtede at forhindre Pengenes Udbetaling til Aktionærerne, og at det gjaldt om at faa de torpederede Skibe erstattet. Ja, men det er ogsaa fuldstændig paa denne